

РЕШЕНИЕ

№ 17900

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 77 СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНКА П. БОЛГУРОВА

при участието на секретаря НАДЯ СТ. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА П. БОЛГУРОВА Гражданско дело
№ 20221110154985 по описа за 2022 година

Предявени са искове с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК, вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 104 ЗЕ, вр. чл. 14 от Правилата за търговия с електрическа енергия и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД твърди, че има вземане към ответниците „Бризей“ ЕООД и „Еделин“ ЕООД, като съдружници в ДЗЗД „Кастро 37“, с участие в ДЗЗД на „Бризей“ ЕООД с 0,1% и на „Еделин“ ЕООД с 99,9%, за сумата в общ размер от 2 171,24 лв., представляваща задължение за предоставени и незаплатени услуги достъп и пренос през електроразпределителната мрежа до обекти на ответниците, находящи се в гр. София, ул. „1-ва“ и гр. София, ул. „Самоковско шосе“ №7, за периода от 01.02.2022г. до 31.03.2022г. и издадени фактури №3407336/28.02.2022г. и №3409602/31.03.2022г., от която сума за обект, находящ се гр. София, ул. „1-ва“ – сумата от 152,30 лв., а за обект, находящ се в гр. София, ул. „Самоковско шосе“ №7 – сумата от 2 018,94 лв., както и за сумата в общ размер от 21,19 лв. – лихва за забава, начислена върху дължимите главници за периода от 19.03.2022г. до 09.05.2022г., от която сума за обект, находящ се гр.София, ул. „1-ва“ – сумата от 1,49 лв., а за обект, находящ се в гр. София, ул.„Самоковско шосе“ №7 – сумата от 19,70 лв., за които суми му е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. №30471/2022г. по описа на СРС, 77-ми състав. След постъпили възражения по реда на чл. 414 ГПК са предявени установителни искове за вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Ищецът „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД твърди, че по силата на договор № 1203735695 от 02.09.2020г., сключен с ДЗЗД „Кастро 37“, в което участват

ответниците, в периода от 01.02.2022г. до 31.03.2022г. е предоставил услуги достъп и пренос през електроразпределителната мрежа до обекти на ответниците, находящи се в гр. София, ул. „1-ва“ и гр. София, ул. „Самоковско шосе“ № 7, за което е издал фактура № 3407336/28.02.2022г. и фактура №3409602/31.03.2022г. Поддържа, че ответниците не са заплатили дължимата цена на предоставените услуги, поради което моли съда да постанови решение, с което да установи вземанията, така както са предявени в заповедното производство. Претендира разноски.

Ответниците „Бризей“ ЕООД и „Еделин“ ЕООД в срока по чл. 131 ГПК са депозирали отговор на исковата молба, с който оспорват предявените искове. Твърдят, че не са материално правно легитимирани да отговарят по предявените искове, тъй като не са били съдружници в ДЗЗД „Кастро 37“ към момента на сключване на процесния договор с ищеца, поради което считат, че същият не ги обвързва. Излагат доводи, че не е налице валидно облигационно правоотношение за обект, находящ се в гр. София, ул.„1-ва“, с точка на измерване 32Z103000424149W, аб. № 9512110. Молят съда да отхвърли предявените искове. Претендират разноски.

Третите лица помагачи на страната на ищеца „Старк Ар“ ЕООД, „Дореа Ар“ ЕООД, и „Фрей Ар“ ЕООД не изразяват становище по исковете.

Съдът, като обсъди доказателствата, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл.104 ЗЕ, вр. чл. 14 от Правилата за търговия с електрическа енергия:

За основателността на исковете ищецът следва пълно и главно да докаже правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: наличие на валидно облигационно правоотношение по договор за предоставяне на достъп до и пренос на електрическа енергия през разпределителната мрежа, по силата на който е изпълнил задължението си да осигури достъп до и пренос през електроразпределителната мрежа на електрическа енергия до обекти на ответниците, находящи се в гр. София, ул. „1-ва“ и в гр. София, ул.„Самоковско шосе“ № 7.

В тежест на ответниците и при доказване на горните факти е да докажат положителния факт на погасяване на дълга.

От приетия по делото договор от 28.11.2019г. се установява, че „Фрей Ар“ ЕООД и „Дореа Ар“ ЕООД /трети лица помагачи на страната на ищеца в настоящото производство/ са сключили договор за гражданско дружество по смисъла на чл. 357 и сл. от ЗЗД, с което са се съгласили да обединят усилията и ресурсите си, като учредят обединение с наименование „Кастро 37“ ДЗЗД за постигане на обща стопанска цел – покупка на стоки или други вещи с цел продажба в първоначален, преработен или обработен вид, транспортни услуги с туристически, товарен и специализиран транспорт, покупка и продажба на недвижими имоти, комисионна, спедиционна,

складова дейност, търговско посредничество и представителство, както и извършване на всички други дейности, които не са забранени със закон. Уговорено е, че дялово участие на страните в обединението се разпределя съответно 99,9 % за „Фрей Ар“ ЕООД и 0,1 % за „Дореа Ар“ ЕООД. С договор от 15.01.2021г. „Дореа Ар“ ЕООД и „Старк Ар“ ЕООД са се съгласили да обединят усилията и ресурсите си, като учредят обединение с наименование „Кастро 37“ ДЗЗД за постигане на обща стопанска цел при уговорено дялово участие 99,9 % за „Старк Ар“ ЕООД и 0,1 % за „Дореа Ар“ ЕООД, а с договор от 19.03.2021г. „Дореа Ар“ ЕООД и „Еделин“ ЕООД са постигнали същото съгласие при уговорено дялово участие 99,9 % за „Еделин“ ЕООД и 0,1 % за „Дореа Ар“ ЕООД. Доколкото и двата посочени договора касаят вече учреденото с договор от 28.11.2019г. обединение по ЗЗД „Кастро 37“ ДЗЗД и с оглед посоченото в тях дялово участие на участващите лица и вписването им в регистър Булстат, с което съответно са заличени „Фрей Ар“ ЕООД и „Старк Ар“ ЕООД като участници в него, съдът приема, че с цитираните договори съответно „Фрей Ар“ ЕООД е прехвърлило своето право на участие в дружеството на „Старк Ар“ ЕООД, който от своя страна е прехвърлило своето право на участие в дружеството на „Еделин“ ЕООД със съгласието на другия съдружник „Дореа Ар“ ЕООД. По делото е представен и договор за гражданско дружество от 05.05.2022г., сключен между „Еделин“ ЕООД и „Бризей“ ЕООД, с който двете дружества са обединили своята дейност, като учредят обединение с наименование „Кастро 37“ ДЗЗД за постигане на обща стопанска цел при уговорено дялово участие 999 дяла на „Еделин“ ЕООД и 1 дял за „Бризей“ ЕООД. С оглед гореизложените мотиви и доколкото се касае за вече съществуващо обединение под формата на гражданско дружество по ЗЗД, съдът приема, че с цитирания договор „Дореа Ар“ ЕООД е прехвърлило на „Бризей“ ЕООД притежавания от него дял в ДЗЗД „Кастро 37“ от 0,1 %, със съгласието на „Еделин“ ЕООД.

От приетия договор за предоставяне на достъп до и пренос на електрическа енергия през разпределителната мрежа № 1203735695 от 02.09.2020г., сключен по реда на чл. 104 ЗЕ, вр. чл. 14 от Правилата за търговия с електрическа енергия, се установява, че между съдружниците в ДЗЗД „Кастро 37“, действащи към момента на подписване на договора чрез управителя на „Фрей Ар“ ЕООД /който е надлежно упълномощен да управлява и представлява дружеството пред трети лица, съгласно чл. 13 от договора за учредяване на ДЗЗД „Кастро 37“ от 28.11.2019г./, и ищцовото дружество е съществувало облигационно отношение по договор за предоставяне на електрическа енергия при общи условия до обекти с идентификационни номера 32Z103000424149W и 32Z103000674166P, описани в Приложение № 3 към договора, което не е приложено по делото. Съгласно изявленията на ищеца в исковата молба, обектите се намират на адреси в гр.София, а именно – на ул. „1-ва“ и на ул. „Самоковско шосе“ № 7. Това обстоятелство се установява от съдържанието на представените с исковата молба приложения към фактура №3407336/28.02.2022г. и фактура №3409602/31.03.2022г. за

клиентски № 520003251834, в които са посочени поотделно за всяка една от двете точки на измерване с идентификационни номера 32Z103000424149W и 32Z103000674166P за кои обекти се отнасят – за обект, находящ се в гр. София, ул. „1-ва“ с точка на измерване 32Z103000424149W и за обект, находящ се на ул. „Самоковско шосе“ № 7, с точка на измерване 32Z103000674166P /така, както са индивидуализирани и в процесния договор/, както и каква е начислената сума за разпределение на електрическа енергия.

Същото се подкрепя и от приетото и неоспорено от страните по делото заключение на ССЧЕ, което съдът кредитира изцяло като компетентно и обективно изготвено. Вещото лице при извършената проверка на счетоводните данни при „ЕРМ Запад“ АД, на ответниците и на ДЗЗД „Кастро 37“ установява, че процесните фактури № 3407336/28.02.2022 г. и №3409602/31.03.2022 г. са осчетоводени от ДЗЗД „Кастро 37“, като е кредитирана сметка 401 – „Доставчици“ – „ЧЕЗ Разпределение България“ и са дебитирани сметка 602 – „Разходи за външни услуги“, сметка 498 – „Други дебитори“ и сметка 4531 – „Начислен данък на покупките“ с начисления ДДС. Същите са отразени на ред 4 в дневника за покупките към подадените в НАП месечни справки-декларации по ЗДДС съответно за месец февруари 2022г. с вх. № 2215-2104773/14.03.2022г. и за месец март 2022г. с вх. № 2215-2113934/13.04.2022г. Вещото лице е посочило, че процесните фактури са посочени като доставки с право на пълен данъчен кредит, поради което ДЗЗД „Кастро 37“ е ползвало това право. С оглед изложеното и доколкото по делото безспорно се установи, че ДЗЗД „Кастро 37“ е осчетоводило процесните фактури и ги е включило в дневника на покупките в съответния месец, съдът приема, че тези действия на гражданското дружество, което за целите на данъчното право е приравнено на юридическо лице /чл. 9, ал.2 ДОПК/, по същество представляват извънсъдебно признание на задължението и доказват неговото съществуване (така изрично решение № 42 от 19.04.2010г. по т. д. №593/2009 г. на ВКС, II т.о.).

Предвид изложеното, спорен по делото се явява въпросът дали ответниците като настоящи съдружници в ДЗЗД „Кастро 37“ са обвързани от процесния договор от 02.09.2020 г., доколкото не са имали това качество към момента на неговото сключване, съответно дали са материално легитимирани да отговарят за възникнали задължения по него.

С договора за дружество по чл. 357 ЗЗД две или повече лица обединяват своята дейност за постигане на обща стопанска цел, като гражданското дружество е неперсонифициран правен субект – то не е юридическо лице и не може да е страна по сключените договори. Поради това страни по договора са съдружниците, които запазват юридическата си самостоятелност и са носители на права и задължения в рамките на гражданското съучастие. Това обуславя и процесуалната им легитимация

като страни по образуваните съдебни производства. В конкретния случай, независимо от обстоятелството, че ДЗЗД е означено като ползвател на услугата по договора от 02.09.2020г., същото не представлява отделен правен субект, независим от неговите съдружници – в този смисъл Решение № 469 от 06.07.2010 г. на ВКС по гр.д. № 410/2009 г., III г.о., ГК, Решение № 131 от 21.03.2014 г. на ВКС по т.д. №1121/2011 г., I т.о., ТК. Така, ако съдружникът е действал от името на всички съдружници в гражданското дружество в качеството му на управител или като пълномощник, всички съдружници са кредитори и могат да упражняват правата по сключените от тяхно име и за тяхна сметка сделки. В отношенията с трети лица обаче съдружниците в гражданското дружество не са солидарно отговорни, тъй като законът не предвижда такава отговорност /такава може да се уговори в договора за гражданско дружество или в договора с трето лице/.

По делото са представени 4 броя договори за учредяване на гражданско дружество „Кастро 37“ по реда на ЗЗД от 28.11.2019г., от 15.01.2021г., от 19.03.2021г. и от 05.05.2022г. /л. 53-64/, с които съгласно гореизложените мотиви е настъпила промяната в субектите, обединили своята дейност в ДЗЗД „Кастро 37“, при запазено съотношение на дяловото участие.

С оглед възраженията на ответниците, следва да се изследва въпросът кои юридически лица, имащи или имали качеството на съдружници в ДЗЗД „Кастро 37“, следва да отговарят за стойността на услугата достъп до разпределителната мрежа – тези, които са се задължили по процесния договор от 02.09.2020г., тези, които реално са потребили електрическа енергия за процесния период от 01.02.2022 г. до 31.03.2022 г., или съдружниците, които понастоящем имат това качество.

Съгласно разпоредбата на чл. 361, ал. 2 ЗЗД, уговорката за изключване на някой от съдружниците от участие в печалбите или в загубите е недействителна, поради което не може само някои от участниците в гражданското дружество да получат печалбата от сключена и изпълнена през време на съществуването му сделка – Решение № 902 от 21.05.1997 г. на ВКС по гр. д. № 1692/96 г., V г.о. Тълкувайки изложеното в съответствие със смисъла, вложен в императивната норма на закона, съдът приема, че не следва и в тежест само на някои от съдружниците да са понесените загуби, нито респективно на част от тях да се възложи изпълнението на задължения към трети лица, поети през време на съществуването му, а още по-малко, по аргумент за по-силното основание – да се приеме, че нови съдружници следва да отговарят за задължения на дружеството, възникнали за минал период, към който същите не са били участници в него, освен ако подобно задължаване не е изрично предвидено към момента на прехвърляне, респективно учредяване на дялово участие в гражданското дружество или да са налице хипотезите на встъпване в дълг или заместване в дълг. Възприемане на подобна хипотеза би довело до необосновано разширяване на отговорността на

съдружниците в гражданското дружество, в противоречие с целта за неговото създаване, а именно обединяване на дейността на две и повече лица за постигане на един общ стопански резултат, а не привличане на нови лица за погасяване на натрупани задължения, което по същество би ограничило и интереса към участие в такова гражданско дружество.

Изложеното се подкрепя и от факта, че в законодателната уредба на гражданското дружество липсва изрично предвидена възможност, аналогична на тази при събирателното дружество, при която встъпилият в съществуващо вече дружество да отговаря наравно с другите съдружници за всички задължения на дружеството – чл. 92 ТЗ. Макар и в двете хипотези да се касае до лично участие на съдружниците в учреденото дружество, цитираната разпоредба, доколкото урежда механизъм за възникване на задължения за новите участници, не може да се тълкува по аналогия на закона и е неприложима в настоящия случай.

Видно от съдържанието на приетите по делото договори за гражданско дружество /чл. 9 в договорите от 28.11.2019г., от 15.01.2021г. и от 19.03.2021г. и чл.12 в договора от 05.05.2022г./ е, че е уредена отговорността на съдружниците към трети лица до размера на дяловото им участие в дружеството, тоест отговорността им е разделна.

В конкретния случай, макар договорът с електроразпределителното дружество да е сключен на 02.09.2020г. /към който момент съдружници в ДЗЗД „Кастро 37“ са били „Фрей Ар“ ЕООД и „Дореа Ар“ ЕООД/ и да липсват доказателства, а и твърдения за встъпване в дълг или заместване в дълг по отношение на процесните задължения от ответниците по делото, доколкото съгласно неоспореното заключение на ССЧЕ процесните фактури №3407336/28.02.2022г. и №3409602/31.03.2022г. са осчетоводени от ДЗЗД „Кастро 37“ /което е неправосубектно по гражданското право, съответно не може да изразява правновалидна воля по отношение на задължението/ и е ползван данъчен кредит, съдът намира, че за тези задължения следва да отговарят дружествата, които са били съдружници в него към момента на осчетоводяване на съответните фактури – месец март и месец април 2022г., доколкото както беше посочено по-горе осчетоводяването на фактурите и включването им в дневниците на покупките само по себе си представлява извънсъдебно признание на задължението по тези фактури, в случая от правосубектните лица към този момент – „Еделин“ ЕООД и „Дореа Ар“ ЕООД. Същите следва да отговарят за задълженията съобразно дяловото си участие в ДЗЗД „Кастро 37“ – 99,9 % за „Еделин“ ЕООД и 0,1 % за „Дореа Ар“ ЕООД.

Предвид изложеното, предявеният иск срещу ответника „Еделин“ ЕООД се явява основателен за пълния предявен размер от 2 169,07 лв., поради което следва да бъде изцяло уважен, а искът срещу ответника „Бризей“ ЕООД, станал съдружник в гражданското дружество в последващ осчетоводяването на процесните фактури момент /с договора от 05.05.2022г./ – следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По исковете по чл. 422 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

За основателността на исковете в тежест на ищеца е да докаже възникването на главното парично задължение, настъпването на неговата изискуемост, както и размера на обезщетението за забава в размер на законната лихва.

Съгласно клаузата на чл. 28, ал. 1 от процесния договор от 02.09.2020 г., разпределителното предприятие издава електронна фактура и я изпраща на ползвателя, като ал. 2 на същия член регламентира задължението на последния да плати дължимите суми в срок до 18-то число на месеца, следващ отчетния период. В съответствие с правилото на чл. 84, ал. 1 ЗЗД, денят за изпълнение на задължението е определен, поради което длъжникът изпада в забава след изтичането му.

Предвид изложеното, следва да се приеме, че считано от 19-то число на месеца, следващ отчетния период, за който са издадени фактурите, съдружниците в гражданското дружество са изпаднали в забава относно плащането на главниците по тях, или от 19.03.2022г. по отношение на задълженията по фактура № 3407336/28.02.2022г., съответно от 19.04.2022г. – по отношение на задълженията по фактура № 3409602/31.03.2022г. Следователно, ответникът „Еделин“ ЕООД дължи обезщетение за забава върху дължимата от него главница от 2 169,07 лв. за периода от 19.03.2022г. до 09.05.2022г. /съобразявайки падежа на всяко отделно вземане/, в размер на общо 21,46 лв., определен от съда по реда на чл. 162 ГПК. Следва да се посочи, че съдът не кредитира заключението по ССЧЕ в частта, в която е даден отговор на поставения въпрос № 4 относно размера на дължимата лихва за забава по процесните фактури, доколкото констатира допусната техническа грешка в началния период на забавата по фактура № 3409602/31.03.2022г., отразила се на крайните пресмятания. С оглед диспозитивното начало и съобразявайки размера на претенцията, предявеният иск срещу „Еделин“ ЕООД се явява изцяло основателен за сумата от 21,17 лв.

Съдът не формира правни изводи за наличие на главен дълг по отношение на ответника „Бризей“ ЕООД, поради което предявеният срещу него иск за заплащане на лихва за забава върху главницата следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има ищецът, съобразно уважената част от исковете. Дължимите от „Еделин“ ЕООД разноски, направени в производството по чл. 410 ГПК са в размер на 93,36 лв., представляващи заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. За исковото производство посоченият ответник следва да заплати на ищеца сторените от него разноски, съобразно уважената част от исковете в размер на 592,32 лв., представляващи заплатена държавна такса, възнаграждение на вещо лице по ССЧЕ и юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът „Бризей“ ЕООД има право на разноски,

съобразно с отхвърлената част от исковете, но доколкото същият до приключване на устните състезания не е представил доказателства да е сторил такива, не му се следват.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422, ал.1 ГПК, че „Еделин” ЕООД, ЕИК 206262050, дължи на „Електроразпределителни мрежи Запад” АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България” АД/, ЕИК 130277958, сумите, както следва:

– на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 104 ЗЕ, вр. чл. 14 от Правилата за търговия с електрическа енергия сумата от **2 169,07 лв.**, представляваща задължения за предоставени и незаплатени услуги достъп и пренос през електроразпределителната мрежа по фактура №3407336 от 28.02.2022г. и фактура № 3409602 от 31.03.2022г. за периода от 01.02.2022г. до 31.03.2022г., от която сумата от 2016,92 лв. за обект, находящ се гр.София, ул. „Самоковско шосе” № 7, с точка на измерване 32Z103000674166P и сумата от 152,15 лв. за обект, находящ се гр. София, ул. „1-ва“, с точка на измерване 32Z103000424149W, ведно със **законната лихва от 08.06.2022г.** до изплащане на вземането;

– на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **21,17 лв.**, представляваща лихва за забава в плащането за периода от 19.03.2022г. до 09.05.2022г., от която сумата от 19,68 лв., представляваща лихва за забава в плащането на главницата от 2016,92 лв. и сумата от 1,49 лв., представляваща лихва за забава в плащането на главницата от 152,15 лв.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Електроразпределителни мрежи Запад” АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България” АД/, ЕИК 130277958, срещу „Бризей” ЕООД, ЕИК 206262082, искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл. 104 ЗЕ, вр. чл.14 от Правилата за търговия с електрическа енергия и чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД, за признаване за установено, че „Бризей” ЕООД, ЕИК 206262082, дължи на „Електроразпределителни мрежи Запад” АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България” АД/, ЕИК 130277958, сумата от **2,17 лв.**, представляваща задължения за предоставени и незаплатени услуги достъп и пренос през електроразпределителната мрежа по фактура № 3407336 от 28.02.2022г. и фактура № 3409602 от 31.03.2022г. за периода от 01.02.2022г. до 31.03.2022г., както и сумата от **0,02 лв.** – лихва за забава в плащането на главницата за периода от 19.03.2022г. до 09.05.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. №30471/2022г. на СРС, 77-ми състав.

ОСЪЖДА на основание чл.78,ал.1 ГПК „Еделин” ЕООД, ЕИК 206262050, да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад” АД /с предишно наименование

„ЧЕЗ Разпределение България” АД/, ЕИК 130277958, сумата от **93,36 лв.**, представляваща разноси **в заповедното производство** по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №30471/2022г. на СРС, 77-ми състав, както и сумата от **592,32 лв.**, представляваща разноси **в исковото производство**.

Решението е постановено при участието на „Старк Ар“ ЕООД, ЕИК 205896817, „Дореа Ар“ ЕООД, ЕИК 205895868 и „Фрей Ар“ ЕООД, ЕИК 205896525, като помагачи на страната на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____